

14

Αριθμός 195 /2021

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Α' ΤΜΗΜΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Βασιλική Μουγιάντση,
Εφέτη και τη Γραμματέα Αναστασία Μήκα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 14 Μαΐου
2021, για να δικάσει την υπόθεση, μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΩΝ - ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1) ... χήρας
, κατοίκου Θεσσαλονίκης (...
αρ. ...), κατόχου του Α.Φ.Μ. ... 2) ...
του ... , κατοίκου Θεσσαλονίκης (... αρ. ...), κατόχου
του Α.Φ.Μ. ... και 3) ... του
κατοίκου Θεσσαλονίκης (... αρ. ... , κατόχου του
Α.Φ.Μ. ... ως εξ αδιαθέτου κληρονόμων του
του ... οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από την
πληρεξούσια δικηγόρο τους, ... - Ι ... του
... με Α.Μ. ... του Δ.Σ. ... που
παραστάθηκε δια δηλώσεως κατ' άρθρο 242 παρ.2 ΚΠολΔ, όπως
ισχύει και κατέθεσε προτάσεις.

ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ - ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1)
... του ... , κατοίκου Βύρωνα Αττικής (... α ...),
κατόχου του Α.Φ.Μ. ... ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον
πληρεξούσιο δικηγόρο του, Γεώργιο Παλάζη με Α.Μ. 032422 του

Δ.Σ. Αθηνών, που παραστάθηκε δια δηλώσεως κατ' άρθρο 242 παρ.2 ΚΠολΔ, όπως ισχύει και κατέθεσε προτάσεις, 2)

του [ ] , κατοίκου [ ]

([ ] αρ. [ ] , κατόχου του Α.Φ.Μ. [ ] ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Γεώργιο Πεζόδρομο με Α.Μ. 002606 του Δ.Σ. Πειραιώς, που παραστάθηκε δια δηλώσεως κατ' άρθρο 242 παρ.2 ΚΠολΔ, όπως ισχύει και κατέθεσε προτάσεις, 3)

κατοίκου [ ] ([ ] αρ. [ ] , κατόχου του Α.Φ.Μ. [ ]

ο οποίος εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο του, Ασημίνα Μαγγόλα με Α.Μ. 003671 του Δ.Σ. Θεσσαλονίκης, που παραστάθηκε δια δηλώσεως κατ' άρθρο 242 παρ.2 ΚΠολΔ, όπως ισχύει και κατέθεσε προτάσεις, 4)

του [ ] κατοίκου [ ]

αρ. [ ] κατόχου του Α.Φ.Μ. [ ] ο οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του, Παναγιώτη Μανόπουλου με Α.Μ. 003736 του Δ.Σ. Θεσσαλονίκης, που κατέθεσε προτάσεις, 5)

του [ ] , κατοίκου [ ]

([ ] αρ. [ ] κατόχου του Α.Φ.Μ. [ ] ο οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του, Παναγιώτη Μανόπουλου με Α.Μ. 003736 του Δ.Σ. Θεσσαλονίκης, που κατέθεσε προτάσεις, 6)

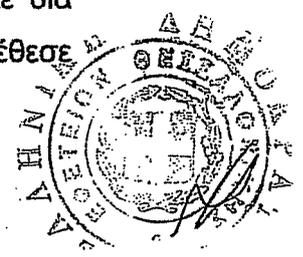
του [ ] , κατοίκου [ ]

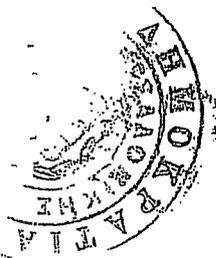
([ ] αρ. [ ] κατόχου του Α.Φ.Μ. [ ] ο οποίος εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο του, Ασημίνα Μαγγόλα με Α.Μ. 003671 του Δ.Σ. Θεσσαλονίκης, που παραστάθηκε δια δηλώσεως κατ' άρθρο 242 παρ.2 ΚΠολΔ, όπως ισχύει και κατέθεσε προτάσεις, 7)

του [ ] , κατοίκου [ ]

([ ] αρ. [ ] , κατόχου του Α.Φ.Μ. [ ] ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Γεώργιο Παλάζη με Α.Μ. 032422 του Δ.Σ. Αθηνών, που παραστάθηκε δια δηλώσεως κατ' άρθρο 242 παρ.2 ΚΠολΔ, όπως ισχύει και κατέθεσε

Handwritten signatures and initials at the bottom left of the page.

2^ο φύλλο της, υπ' αριθ. 195/2021, αποφάσεως του Μονομελούς
Εφετείου Θεσσαλονίκης

προτάσεις και 8) του κατοίκου
(αρ), κατόχου του Α.Φ.Μ. ο
οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του,
Γεώργιο Παλάζη με Α.Μ. 032422 του Δ.Σ. Αθηνών, που
παραστάθηκε δια δηλώσεως κατ' άρθρο 242 παρ.2 ΚΠολΔ, όπως
ισχύει και κατέθεσε προτάσεις.

Οι ενάγοντες και ήδη εκκαλούντες, με την από 18-3-2019 (με
γενικό αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου)
αγωγή τους ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης,
ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτήν.

Επί της αγωγής αυτής το ανωτέρω δικαστήριο, εξέδωσε την
υπ' αριθ. οριστική του απόφαση, με την οποία αφού
κήρυξε την ανοιγείσα μεταξύ των εναγόντων και του πέμπτου των
εναγομένων δίκη, βιαίως, διακοπείσα, ακολούθως απέρριψε αυτήν
(αγωγή) κατά τα λοιπά.

Την οριστική αυτή απόφαση προσέβαλαν ενώπιον του
Δικαστηρίου τούτου οι ηττηθέντες ενάγοντες και ήδη εκκαλούντες με
την από 1-3-2021 (γενικός αριθ. εκθ. κατάθεσης 2958/1-3-2021)
έφεσή τους, ζητώντας να γίνει δεκτή για τους λόγους που
αναφέρονται σ' αυτήν.

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων κατέθεσαν έγγραφες
προτάσεις και ζήτησαν όσα αναφέρονται σ' αυτές.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου εκκρεμεί προς κρίση η από
1-3-2021 (γεν. αριθ. εκθ. κατάθεσης 3/1-3-2021) έφεση των
εκκαλούντων κατά της υπ' αριθμόν 11148/2020 οριστικής
αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, που
απέρριψε, δικάζοντας κατά την τακτική διαδικασία την υπ' αριθ.
εκθέσεως καταθέσεως /26-3-2019 αγωγή των εκκαλούντων. Η

έφεση ασκήθηκε σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις και εμπροθέσμως, γεγονός που δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους, ούτε από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει το αντίθετο (άρθρα 495 παρ.1, 2, , 499, 511, 513 παρ.1β', 516 παρ.1 και 517, 518 παρ.1 και 520 παρ.1 ΚΠολΔ). Επομένως, η ένδικη έφεση πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της, με την ίδια, ως άνω, διαδικασία (άρθρο 533 ΚΠολΔ). Σημειωτέον ότι το Δικαστήριο τούτο είναι αρμόδιο να δικάσει την υπόψη έφεση, κατ' άρθρο 19 ΚΠολΔ, όπως αυτό ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 4 παρ.2 του Ν.3994/2011 – ΦΕΚ Α' 165/25-7-2011, ενώ, για το παραδεκτό της εφέσεως κατατέθηκε το αντίστοιχο παράβολο των 100,00 ευρώ, που προβλέπεται από τη διάταξη της 3^{ης} παραγράφου του άρθρου 495 ΚΠολΔ, μετά την αντικατάστασή του με τα άρθρα 35 παρ.2 και 45 του Ν.4416/2016 (ΦΕΚ Α 240/22-12-2016), καθόσον η ένδικη έφεση ασκήθηκε την 1^η-3-2021, μετά την πρόσθεση της παραγράφου 4 στο άρθρο 495 ΚΠΔ με το άρθρο 12 παρ.2 του Ν.4055/2012 με έναρξη ισχύος αυτής την 2-4-2012 και δη το υπ' αριθ. 36710953295104130068/ e- παράβολο .

Με την από 18-3-2019 και με γενικό αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου /26-3-2019 αγωγή τους οι ενάγοντες ισχυρίστηκαν ότι στις 12 Ιουλίου του έτους 2017 απεβίωσε ο Ι σύζυγος της πρώτης και πατέρας των δεύτερης και τρίτου εξ αυτών, καταλείποντας μόνους εξ αδιαθέτου κληρονόμους του τους ίδιους και δη κατά ποσοστό 2/8 την πρώτη εξ αυτών και κατά 3/8 έκαστο των δεύτερης και τρίτου εξ αυτών. Ότι, δυνάμει της με αριθμό 5670/22-4-1998 πράξης σύστασης ανώνυμης εταιρείας και τις αναφερόμενες στο αγωγικό δικογράφο διορθωτικές πράξεις αυτής, ιδρύθηκε η ανώνυμη εταιρεία, με την επωνυμία « ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ», με έδρα στην Αθήνα και σκοπό την παροχή χρηματιστηριακών, επενδυτικών και συναφών υπηρεσιών,

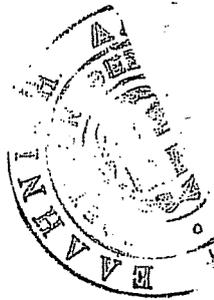
Handwritten signatures.

3^ο φύλλο της, υπ' αριθ. 1995/2021, αποφάσεως του Μονομελούς
Εφετείου Θεσσαλονίκης

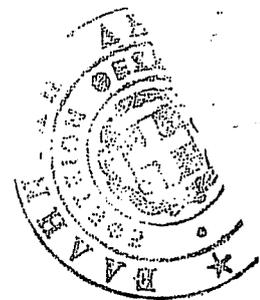
το κεφάλαιο της οποίας ανήλθε στο ποσό των 1.281.000.000 δραχμών, διαιρούμενο σε 128.100 κοινές ονομαστικές μετοχές, ονομαστικής αξίας 10.000 ευρώ εκάστης και ότι ο τρίτος εξ αυτών συμμετέχει στο κεφάλαιο της ως άνω εταιρείας, με ποσοστό συμμετοχής 6.8918%, κατέχοντας 12.500 κοινές ονομαστικές μετοχές. Ότι, ακολούθως, το μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας αυξήθηκε, ανερχόμενο στο ποσό των 5.325.170 ευρώ, κατόπιν δε των ανωτέρω, δια της από 25-6-2008 απόφασης της τακτικής γενικής συνέλευσης των εταίρων της εταιρείας, εγκρίθηκε η έκδοση κοινού, μη μετατρέψιμου, ομολογιακού δανείου, διάρκειας έως τρία έτη και μέχρι του ποσού των 5.000.000 ευρώ, με ετήσιο επιτόκιο 6,5%, χορηγήθηκε άδεια για την απόκτηση ομολογιών έκδοσης της εταιρείας στα μέλη του διοικητικού της συμβουλίου, καθώς και στις συζύγους και συγγενείς αυτών εξ αίματος ή εξ αγχιστείας έως τον τρίτο βαθμό, αλλά και σε νομικά πρόσωπα, ελεγχόμενα από τους προαναφερόμενους και εξουσιοδοτήθηκε το διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας να υλοποιήσει την απόφαση και να εξειδικεύσει τους όρους του δανείου. Ότι, κατόπιν των ανωτέρω, ο τρίτος εναγόμενος, με τον οποίο -- διατηρούσε στενές φιλικές σχέσεις, πρότεινε στον τελευταίο να συμμετάσχει στην κάλυψη του ομολογιακού δανείου, πρόταση την οποία και αποδέχθηκε. Ότι, πιο συγκεκριμένα, δυνάμει του με αριθμό 196/11-2-2009 πρακτικού συνεδρίασης του διοικητικού συμβουλίου της εταιρείας, μέλη του οποίου διατελούσαν τότε οι 1^{ος}, 2^{ος}, 4^{ος} και 5^{ος} των εναγομένων, αποφάσισαν την έκδοση νέου ομολογιακού δανείου, ύψους 200.000 ευρώ, τριετούς διάρκειας, με ημερομηνία λήξης την 31^η Δεκεμβρίου του έτους 2011, με καθαρό επιτόκιο 6,5%, ετησίως, και απόδοση τόκων ανά τρίμηνο, το οποίο καλύφθηκε, εξ ολοκλήρου, από τον δικαιοπάροχό τους, δοθέντος ότι την 13^η Φεβρουαρίου του έτους 2009 κατέβαλε το σύνολο του ποσού και παρέλαβε δύο ομολογίες, με αύξοντες αριθμούς 001 και 002, αξίας 100.000 ευρώ εκάστη, υπογεγραμμένες από τους πρώτο και δεύτερο των εναγομένων υπό

την ιδιότητά τους ως νόμιμων εκπροσώπων της εταιρείας. Ότι, στη συνέχεια, κατόπιν νεότερης πρότασης εκ μέρους του τρίτου των εναγομένων, ο οποίος έφερε τότε την ιδιότητα του αντιπροέδρου του εν λόγω νομικού προσώπου, πρόταση η οποία έγινε δεκτή από τον δικαιοπάροχό τους, ο τελευταίος προέβη στην κάλυψη και νέου ομολογιακού δανείου, ύψους 100.000 ευρώ, τριετούς διάρκειας, με λήξη την 31^η Δεκεμβρίου του έτους 2013, επιτόκιο 6,5%, ετησίως, και απόδοση των τόκων ανά τρίμηνο, καταβάλλοντας, για την ανωτέρω αιτία, την 17^η Φεβρουαρίου του έτους 2010, το σύνολο του ανωτέρω ποσού, και λαμβάνοντας τις με αριθμούς 001 και 002 ομολογίες, ποσού 50.00 ευρώ εκάστη, οι οποίες φέρουν τις υπογραφές των 1^{ου} και 4^{ου} των εναγομένων. Ότι, μετά την 31^η Δεκεμβρίου του έτους 2011 και την 31^η Δεκεμβρίου του έτους 2013, δηλαδή μετά την πάροδο της ορισθείσας ημερομηνίας λήξης των ομολογιακών δανείων, ο [ ] επικοινωνήσε, τηλεφωνικά, με τον τρίτο των εναγομένων, αλλά και με τον πρώτο των εναγομένων, ο οποίος διατελούσε πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας, διαμαρτυρόμενος για την καθυστέρηση εξόφλησης των δανείων. Ότι, μετά τον θάνατο του [ ] η, οι ίδιοι, έχοντας, πλέον, στην κατοχή τους τις ομολογίες, ως εξ αδιαθέτου κληρονόμοι του ομολογιούχου, συνέχισαν τις οχλήσεις, για την εξόφληση των ομολογιακών δανείων, χωρίς, ωστόσο, αποτέλεσμα, με συνέπεια το ανωτέρω ποσό να τους οφείλεται μέχρι σήμερα. Ότι δια της από 5-10-2018 εξώδικης δήλωσής τους, την οποία απηύθυναν στους εναγομένους, διαμαρτυρήθηκαν για τη συμπεριφορά τους και τους κάλεσαν να τους καταβάλουν το ποσό των ομολογιακών δανείων, κατά τον λόγο της εξ αδιαθέτου κληρονομικής μερίδας ενός εκάστου εξ αυτών και δη το ποσό των 75.000 ευρώ στην πρώτη εξ αυτών, και το ποσό των 112,500 ευρώ σε έναν έκαστο των δεύτερης και τρίτου εξ αυτών. Ότι, κατόπιν διενεργηθέντος ελέγχου από την Επιτροπή της Κεφαλαιαγοράς, δια της με αριθμό 1503/11-12-2017 απόφασής της,

ανακλήθηκε, προσωρινά, η άδεια της χρηματιστηριακής εταιρείας και ορίσθηκε προσωρινός επίτροπος, ενώ με τη με αριθμό 84/806/16-1-2018 απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της ανωτέρω αρχής, νόμιμα καταχωρισθείσας στο ΓΕΜΗ ανακλήθηκε η άδεια της ως άνω εταιρείας, διότι είχε υποπέσει σε σοβαρές και επανειλημμένες παραβάσεις των διατάξεων της νομοθεσίας για την κεφαλαιαγορά, έκτοτε δε τελεί σε καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης. Ότι στα διοικητικά συμβούλια της χρηματιστηριακής εταιρείας που συγκροτήθηκαν με το από την 1^η Δεκεμβρίου του έτους 2008 πρακτικό μέχρι το διοικητικό συμβούλιο που συγκροτήθηκε με το από 26-6-2015 πρακτικό, συμμετείχαν ως νόμιμοι εκπρόσωποι της εταιρείας οι πρώτος, δεύτερος και τρίτος των αντιδίκων τους, οι οποίοι είχαν δικαίωμα εκπροσώπησης και δέσμευσης της εταιρείας και στους οποίους ανατέθηκαν όλες οι εξουσίες, αρμοδιότητες και δικαιώματα, δυνάμενοι να δεσμεύουν, έγκυρα, την εταιρεία, ανεξαρτήτως ποσού, ενεργούντες είτε από κοινού είτε χωριστά ο καθένας, ενώ οι λοιποί των αντιδίκων τους συμμετείχαν στα διοικητικά συμβούλια της εταιρείας ως μέλη, κατά τα, ειδικότερα, εκτιθέμενα στην αγωγή, χωρίς δικαίωμα εκπροσώπησης αυτής. Ότι, το έτος 2008 η χρηματιστηριακή εταιρεία εξέδωσε ομολογιακό δάνειο, τριετούς διάρκειας, δηλαδή έως την 31^η Δεκεμβρίου του έτους 2011, το οποίο καλύφθηκε μέχρι του ποσού των 1.240.000 ευρώ, εκ του οποίου ποσό 700.000 ευρώ καλύφθηκε από συγγενικά πρόσωπα των μελών του διοικητικού της συμβουλίου και δη των 1^{ου}, 2^{ου}, 4^{ου} και 5^{ου} των εναγομένων. Ότι από τον δημοσιευμένο ισολογισμό της εταιρείας, για την εταιρική χρήση 2009, προκύπτει ότι η οφειλή από το προαναφερόμενο ομολογιακό δάνειο μειώθηκε στο ποσό των 40.000 ευρώ, δηλαδή οι πρώτοι έξι των αντιδίκων τους, οι οποίοι τότε στελέχωναν το διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας, αποφάσισαν την καταβολή του ποσού 660.000 ευρώ σε συγγενικά πρόσωπα κάποιων εξ αυτών, εξοφλώντας το, πρόωρα και δη δύο περίπου έτη πριν την ημερομηνία λήξης του ομολογιακού δανείου. Ότι, κατά την

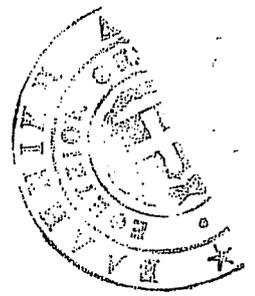

ίδια ως άνω εταιρική χρήση (2009), ο δικαιοπάροχός τους κατέβαλε το ποσό των 200.000 ευρώ για την κάλυψη του πρώτου ομολογιακού δανείου, δοθέντος δε ότι η εταιρική χρήση έκλεισε με ζημίες ποσού 1.350.782,86 ευρώ, καταδεικνύεται ότι την έκδοση του επίδικου ομολογιακού δανείου τα προαναφερόμενα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της εταιρείας αποφάσισαν με σκοπό την πρόωρη εξυπηρέτηση του δανείου που είχε συνάψει η εταιρεία με τα συγγενικά πρόσωπα των μελών της διοίκησής της. Ότι, ομοίως, κατά την εταιρική χρήση του έτους 2010 έλαβε χώρα πρόωρη εξόφληση ομολογιακού δανείου που είχε καλυφθεί από μέλη της τότε διοίκησης του νομικού προσώπου και δη οι τελευταίοι εισέπραξαν, πριν τη λήξη του ομολογιακού δανείου, ως ομολογιούχοι δανειστές το ποσό των 348.000 ευρώ, ενώ, κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, ο δικαιοπάροχός τους κατέβαλε το ποσό των 100.000 ευρώ, για την κάλυψη του έτερου ομολογιακού δανείου, δοθέντος δε ότι η εταιρική χρήση έκλεισε με ζημίες ποσού 40.139,15 ευρώ, καταδεικνύεται ότι την έκδοση του δεύτερου επίδικου ομολογιακού δανείου τα προαναφερόμενα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της εταιρείας (1^{ος}, 2^{ος}, 4^{ος}, 5^{ος} και 6^{ος} των εναγομένων) αποφάσισαν, με σκοπό την πρόωρη εξυπηρέτηση του ομολογιακού δανείου, το οποίο είχε συνάψει η εταιρεία με τους ίδιους. Ότι, κατά την εταιρική χρήση του έτους 2011 οι υποχρεώσεις της εταιρείας από το ομολογιακό δάνειο που είχε συνάψει με τα μέλη της διοίκησής της μειώθηκαν από το ποσό των 900.000 ευρώ στο ποσό των 100.211,12 ευρώ, δηλαδή οι 1^{ος}, 2^{ος} 3^{ος} (μέχρι την 29^η Μαρτίου του έτους 2011), 4^{ος} και 5^{ος} και έκτος των εναγομένων αποφάσισαν την καταβολή σε μέλη της διοίκησης που έφεραν την ιδιότητα του ομολογιούχου δανειστή του ποσού των 799.788,88 ευρώ, απόφαση την οποία έλαβαν, ενώ γνώριζαν ότι, κατά το τέλος της εταιρικής χρήσης του έτους 2011 έληγε η διάρκεια του από 13-2-2009 πρώτου ομολογιακού δανείου του δικαιοπαρόχου τους. Ότι, κατά την εταιρική χρήση του έτους 2012, οι υποχρεώσεις της εταιρείας από ομολογιακό δάνειο,

5^ο φύλλο της, υπ' αριθ. 1025/2021, αποφάσεως του Μονομελούς
Εφετείου Θεσσαλονίκης

καλυφθέν από συγγενικά πρόσωπα των μελών της διοίκησής της, μειώθηκαν από το ποσό των 341.120 ευρώ,04 ευρώ στο ποσό των 184.957,46 ευρώ, δηλαδή εντός του του χρονικού διαστήματος από 1-1-2012 έως 31-12-2012 τα μέλη της τότε διοίκησης της εταιρείας, 1^{ος}, 2^{ος}, 4^{ος}, 5^{ος}, 6^{ος} και 7^{ος} των εναγομένων, αποφάσισαν και κατέβαλαν σε συγγενικά πρόσωπα των μελών της διοίκησης της εταιρείας το ποσό των 156.162,58 ευρώ, σε μερική εξόφληση του ομολογιακού δανείου, απόφαση την οποία έλαβαν και υλοποίησαν, ενώ γνώριζαν ότι την 31^η Ιανουαρίου του έτους 2013, έληγε η διάρκεια του από 17-2-2010 ομολογιακού δανείου που είχε καταρτισθεί με τον δικαιοπάροχό τους. Ότι, ενώ, κατά την χρήση του έτους 2016, οι υποχρεώσεις της εταιρείας από ομολογιακό δάνειο με μέλη της διοίκησης του νομικού προσώπου και συγγενικά τους πρόσωπα ανέρχονταν σε 263.000 ευρώ, κατά την εταιρική χρήση του έτους 2017 μηδενίσθηκαν, γεγονός από το οποίο καταδεικνύεται ότι οι 1^{ος}, 2^{ος}, 5^{ος}, 6^{ος}, και 9^{ος} των εναγομένων, μέλη του τότε διοικητικού συμβουλίου της εταιρείας, αποφάσισαν και την ολοσχερή εξόφληση των ομολογιούχων δανειστών της εταιρείας που ήταν μέλη των διοικούντων αυτή ή συγγενικών τους προσώπων, όχι, όμως, και την ήδη ληξιπρόθεσμη και απαιτητή οφειλή της εταιρείας προς τον δικαιοπάροχό τους, σε αυτή δε την απόφαση προέβησαν, επιλεκτικά, ενόψει της επικείμενης οριστικής ανάκλησης της άδειας λειτουργίας του νομικού προσώπου. Ότι, περαιτέρω, κατά την εταιρική χρήση του έτους 2012, κατά την οποία η εταιρεία εμφάνιζε ζημίες, ύψους 128.739,32 ευρώ μέλη του τότε διοικητικού συμβουλίου της εταιρείας, το οποίο απαρτιζόταν από τους 1^ο, 2^ο, 5^ο, 6^ο και 7^ο των εναγομένων, έλαβαν δάνειο 310.306,17 ευρώ, παρά το γεγονός ότι τούτο, ρητά, απαγορευόταν από τη διάταξη του άρθρου 23^α του ν. 2190/1920. Ότι, επιπρόσθετα την 31^η Δεκεμβρίου του έτους 2015 το διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας, αποτελούμενο από τους 1^ο, 2^ο, 5^ο, 6^ο και 9^ο, ενέκρινε, ομόφωνα, τη ρύθμιση και εξόφληση απαιτήσεων από πελάτες της, συνολικού ποσού 861.092

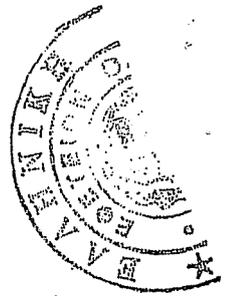

ευρώ, σε δέκα άτοκες ετήσιες δόσεις, επιμηκύνοντας, ανεπίτρεπτα τον χρόνο αποπληρωμής τους, για το εν λόγω δε ποσό ο δεύτερος εναγόμενος, υπό την ιδιότητά του ως αντιπροέδρου του διοικητικού συμβουλίου της εταιρείας, εγγυήθηκε προς την τελευταία την εμπρόθεσμη και προσήκουσα καταβολή των δόσεων εκ μέρους των προαναφερόμενων οφειλετών της, ενεχόμενος αλληλέγγυα και σε ολόκληρο με αυτούς, γεγονός το οποίο γεννά εύλογες αμφιβολίες για τους πραγματικούς λόγους της εν λόγω κίνησής του και το πραγματικό πρόσωπο των εν λόγω οφειλών, ενώ, παρά τα ανωτέρω, δύο έτη μετά για τις εν λόγω οφειλές είχε καταβληθεί μόνο το ποσό των 110.870,45 ευρώ έναντι του ποσού των 200.000 ευρώ. Ότι, επιπλέον, οι 1^{ος}, 2^{ος}, 5^{ος}, 6^{ος} και 9^{ος} των εναγομένων, υπό την ιδιότητά τους ως μελών του διοικητικού συμβουλίου της χρηματιστηριακής εταιρείας, κατά την εταιρική χρήση του έτους 2015, αποφάσισαν να παράσχουν ανεπίτρεπτη διευκόλυνση αποπληρωμής του ποσού των 154.000 ευρώ σε ετήσιες άτοκες δόσεις, καταβλητέες εντός χρονικού διαστήματος από 6 έως 15 ετών, ποσό στο οποίο ανέρχονταν οι απαιτήσεις της εταιρείας από συναλλαγές της τελευταίας, με χρεώστες μέλη της διοίκησής της και μετόχους. Ότι, κατά την εταιρική χρήση του έτους 2013, κατά την οποία στον ισολογισμό της εταιρείας εμφανίζονταν ζημίες, ποσού 305.712,85 ευρώ, και το διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας απαρτιζόταν από τους 1^ο, 2^ο, 5^ο, 6^ο και 8^ο των εναγομένων, οι τελευταίοι αποφάσισαν να χορηγήσουν, παράνομα, στον πρώτο εναγόμενο, πρόεδρο και διευθύνοντα σύμβουλο της εταιρείας, δάνειο, συνολικού ποσού 132.138 ευρώ. Ότι, στη συνέχεια, στο τέλος της εταιρικής χρήσης του έτους 2015, κατά την οποία στον ισολογισμό της εταιρείας εμφανίζονταν ζημίες ποσού 519.147,56 ευρώ, οι 1^{ος}, 2^{ος}, 5^{ος}, 6^{ος} και 9^{ος} των εναγομένων ως μέλη του τότε διοικητικού συμβουλίου αποφάσισαν, αντί να απαιτήσουν την επιστροφή του δανείου, να συμψηφίσουν μέρος του δανείου, ποσού 88.092 ευρώ, ως προκαταβολή για αμοιβές του πρώτου των

Handwritten initials or marks at the bottom left of the page.

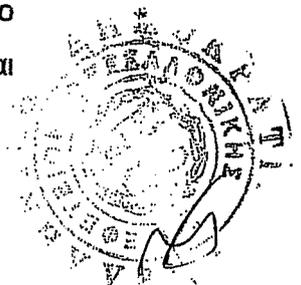
εναγομένων των ετών 2016 έως 2019. Ότι, ενώ τα οικονομικά στοιχεία της εταιρείας, αλλά και η εν γένει οικονομική κατάσταση στη χώρα ήταν δυσμενέστατη, τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της εταιρείας μοιράζονταν δυσθεώρητες προκαταβολές, έναντι μελλοντικών αμοιβών τους, ενώ ο δεύτερος των εναγομένων έκανε χρηματιστηριακές συναλλαγές, συνολικού ποσού 622.260 ευρώ. Ότι η εταιρεία έφτασε στο σημείο να οφείλει προς τους πελάτες της το συνολικό ποσό των 2.140.000 ευρώ, λόγω των παράνομων ενεργειών των εναγομένων, οι οποίες και οδήγησαν στην ανάκληση της άδειάς της από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Ότι η ανωτέρω συμπεριφορά των αντιδίκων τους αντιβαίνει στα χρηστά ήθη που διέπουν τη διοίκηση μίας ανώνυμης και δη χρηματιστηριακής εταιρείας, στην υποχρέωση προστασίας των δανειστών της, στους οποίους ανήκε και ο δικαιοπάροχός τους, καθώς και στις κρατούσες στις συναλλαγές αντιλήψεις και γεννά ευθύνη τους, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 919 ΑΚ, προς αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας που προξένησαν στον δικαιοπάροχό τους. Ότι, ειδικότερα, ο αποβιώσας σύζυγος και πατέρας τους υπέστη θετική ζημία, ύψους 300.000 ευρώ, ισόποση, δηλαδή, των καταβληθέντων εκ μέρους του στην εταιρεία για την κάλυψη των ομολογιακών δανείων ποσών, στην πρόκληση και διατήρηση της οποίας συνετέλεσαν, αιτιωδώς, οι αντίδικοί τους, δια των ανωτέρω ανήθικων, παράνομων και υπαίτιων ενεργειών τους, οι οποίες έλαβαν χώρα από κοινού και εξακολουθητικά, με συνέπεια να ενέχονται σε αποκατάστασή της. Με βάση τα ανωτέρω αναφερόμενα πραγματικά περιστατικά και κατόπιν παραδεκτής τροπής των αιτημάτων τους από καταψηφιστικά σε αναγνωριστικά, στο σύνολό τους, ενέργεια η οποία έλαβε χώρα δια σχετικής δήλωσης των εναγόντων, περιεχόμενης στις, νομότυπα και εμπρόθεσμα, κατατεθείσες προτάσεις τους (άρθρα 223 και 295 επ. ΚΠολΔ) ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, οι ενάγοντες ζήτησαν να αναγνωρισθεί ότι οι εναγόμενοι οφείλουν, ενεχόμενοι έκαστος εξ αυτών αλληλέγγυα και σε ολόκληρο, να καταβάλουν στην

πρώτη εξ αυτών το ποσό των 75.000.ευρώ, στη δεύτερη εξ αυτών το ποσό των 112.500 ευρώ και στον τρίτο εξ αυτών το ποσό των 112.500 ευρώ, με τον νόμιμο τόκο από την επόμενη ημέρα της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την εξόφληση και να καταδικασθούν οι αντίδικοί τους στην καταβολή των δικαστικών τους εξόδων.

Επί της αγωγής αυτής μετά από συζήτησή της, κατ' αντιμωλία των διαδίκων, το ανωτέρω δικαστήριο εξέδωσε την υπ' αριθ. 11148/2020 απόφασή του, με την οποία αφού κήρυξε την ανοιγείσα μεταξύ των εναγόντων και του πέμπτου των εναγομένων δίκη, βιαίως, διακοπείσα, λόγω θανάτου του τελευταίου, ακολούθως απέρριψε αυτήν (αγωγή) κατά τα λοιπά. Κατά της αποφάσεως αυτής, παραπονούνται οι ηττηθέντες ενάγοντες και ήδη εκκαλούντες, για τους αναφερόμενους στην έφεση λόγους, που ανάγονται σε εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και ζητούν την εξαφάνισή της προκειμένου να γίνει δεκτή η αγωγή.

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 522, 524, 525, 526 και 536 ΚΠολΔ σαφώς προκύπτει ότι, δια της ασκήσεως της εφέσεως η υπόθεση μεταβιβάζεται στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, (μόνο) κατά τα καθοριζόμενα δια της εφέσεως και των προσθέτων λόγων όρια (ΑΠ 419/2004 ΕΛΛΔνη 47.146). Το Εφετείο, επιλαμβανόμενο της διαφοράς, εξετάζει εάν, κατ' ορθήν εφαρμογή του νόμου, το κατώτερο δικαστήριο απεφάσισε προσηκόντως ή όχι, τηρούν την αυτή ως και το πρωτοβάθμιο διαδικασία (ΑΠ 8/1987 ΕΛΛΔνη 29. 112). Συνεπώς έχει ως προς την αγωγή την αυτή ως και εκείνο εξουσία (ΑΠ 414/1976 ΝοΒ 24. 941, ΑΠ 622/1974 ΝοΒ 23. 173, ΕφΑΘ 110/2006 ΕΛΛΔνη 48. 1477), δυνάμενο και άνευ υποβολής ειδικής αιτιάσεως να εξετάσει οίκοθεν το νόμω βάσιμο αυτής και να την απορρίψει εάν ελλείπουν τα κατά νόμο απαιτούμενα για την θεμελίωσή της στοιχεία (ΑΠ 7/2001 ΕΛΛΔνη 42. 925). Εξ άλλου από τη διάταξη του άρθρου 68 ΚΠολΔ, το οποίο ορίζει ότι «δικαστική προστασία έχει δικαίωμα να ζητήσει όποιος έχει άμεσο έννομο συμφέρον», συνάγεται ότι ένδικος προστασία παρέχεται

υπέρ ή κατ' εκείνων μόνον των προσώπων, τα οποία κατά τους ισχυρισμούς του ενάγοντος αποτελούν τα υποκείμενα της επίδικου έννομου σχέσεως ή μετέχουν κατά το ουσιαστικό δίκαιο στη διαχείριση ταύτης. Η νομιμοποίηση του διαδίκου, ως και το έννομο συμφέρον, αποτελούν ουσιαστικές προϋποθέσεις για την παροχή δικαστικής προστασίας. Η έλλειψη της νομιμοποίησης, τόσο της ενεργητικής όσο και της παθητικής, δηλαδή των θεμελιωτικών περιστατικών που συνδέουν τον διάδικο με την επικαλούμενη έννομο σχέση προτείνεται σε κάθε στάση της δίκης και λαμβάνεται υπ' όψιν αυτεπαγγέλτως, έχει δε ως συνέπεια την απόρριψη της αγωγής ως απαραδέκτου λόγω ελλείψεως διαδικαστικής προϋποθέσεως της δίκης (βλ. ΟΛΑΠ 27/1987, ΑΠ 13/1987, ΑΠ 339/2010, ΕφΘεσ. 570/2017 δημ. στην τ.ν.π. ΝΟΜΟΣ).

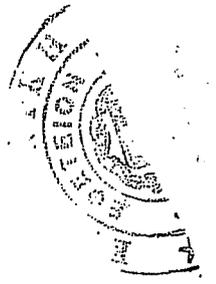
Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 298, 299, 330 εδ. β', 914 και 932 ΑΚ προκύπτει ότι η αδικοπρακτική ευθύνη προς αποζημίωση ή (και) προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης ή της ψυχικής οδύνης προϋποθέτει συμπεριφορά παράνομη και υπαίτια, επέλευση περιουσιακής ζημίας ή (και) ηθικής βλάβης και ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της συμπεριφοράς του δράστη και της περιουσιακού ή μη χαρακτήρα, ζημίας. Παράνομη είναι η συμπεριφορά που αντίκειται σε απαγορευτικό ή επιτακτικό κανόνα δικαίου, ο οποίος απονέμει δικαίωμα ή προστατεύει συγκεκριμένο συμφέρον του ζημιωθέντος, μπορεί δε η συμπεριφορά αυτή να συνίσταται σε θετική ενέργεια ή σε παράλειψη ορισμένης ενέργειας. Για την κατάφαση της παρανομίας δεν απαιτείται παράβαση συγκεκριμένου κανόνα δικαίου, αλλά αρκεί η αντίθεση της συμπεριφοράς στο γενικότερο πνεύμα του δικαίου ή στις επιταγές της έννομης τάξεως. Έτσι, παρανομία συνιστά και η παράβαση της γενικής υποχρεώσεως πρόνοιας και ασφάλειας στο πλαίσιο της συναλλακτικής και γενικότερα της κοινωνικής δραστηριότητας των ατόμων, δηλαδή η παράβαση της, κοινωνικώς επιβεβλημένης και εκ

της θεμελιώδους δικαιοσύνης αρχής της συνεπούς συμπεριφοράς απορρέουσας, υποχρέωσης λήψης ορισμένων μέτρων επιμέλειας για την αποφυγή πρόκλησης ζημίας σε έννομα αγαθά τρίτων προσώπων, όπως, ιδίως, επιβάλλεται, σύμφωνα με την καλή πίστη και την κρατούσα κοινωνική αντίληψη, όταν ο υπαίτιος δημιούργησε ορισμένη επικίνδυνη κατάσταση, οπότε έχει υποχρέωση να λάβει κάθε ενδεικνυόμενο από τις περιστάσεις μέτρο, για την αποφυγή προκλήσεως ζημίας σε τρίτους από την κατάσταση αυτή. Αμέλεια, ως μορφή υπαιτιότητας, υπάρχει, όταν, εξαιτίας της παράλειψης του δράστη να καταβάλει την επιμέλεια, που αν κατέβαλλε, με μέτρο τη συμπεριφορά του μέσου συνετού και επιμελούς εκπροσώπου του κύκλου δραστηριότητάς του, θα ήταν δυνατή η αποτροπή του ζημιογόνου αποτελέσματος, αυτός (δράστης) είτε δεν προέβλεψε την επέλευση του εν λόγω αποτελέσματος, είτε προέβλεψε μεν το ενδεχόμενο επελεύσεώς του, ήλπιζε όμως ότι θα το αποφύγει. Βαριά αμέλεια μπορεί να θεωρηθεί ότι υφίσταται, όταν η παρέκκλιση από τη συμπεριφορά του μέσου επιμελούς ανθρώπου είναι σημαντική, ασυνήθης, ιδιαίτέρως μεγάλη και φανερώνει πλήρη αδιαφορία του δράστη για τα παράνομα σε βάρος τρίτων αποτελέσματα της (ΑΠ 1668/2013). Αιτιώδης σύνδεσμος υπάρχει, όταν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας (άρθρ. 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), η φερόμενη ως ζημιογόνος πράξη ή παράλειψη, κατά, συνηθισμένη και κανονική πορεία των πραγμάτων ή τις ειδικές περιστάσεις της συγκεκριμένης περίπτωσης (άρθρ. 298 ΑΚ), ήταν επαρκώς ικανή (πρόσφορη) να επιφέρει το επιζήμιο αποτέλεσμα, το οποίο και επέφερε πράγματι στη συγκεκριμένη περίπτωση (ΑΠ 1398/2015). Επιπλέον, κατά τη διάταξη του άρθρου 919 ΑΚ, όποιος, με πρόθεση, ζημίωσε άλλον, κατά τρόπο αντίθετο προς τα χρηστά ήθη, έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει. Από τη διάταξη αυτή, η οποία είναι ειδική και συμπληρώνει εκείνη του άρθρου 914 ΑΚ, αφού επεκτείνει την αδικοπρακτική ευθύνη και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, ευθέως, δεν προσβλήθηκε ορισμένο δικαίωμα ή προστατευόμενο συμφέρον,

σαφώς, προκύπτει ότι προϋποθέσεις εφαρμογής της είναι: 1) Συμπεριφορά του δράστη (πράξη ή παράλειψη) αντικείμενη στα χρηστά ήθη, τέτοια δε συμπεριφορά υπάρχει όταν, κατ' αντικειμενική κρίση, σύμφωνα με τις αντιλήψεις του, χρηστώς και εμφρόνως, σκεπτόμενου κοινωνικού ανθρώπου, η συμπεριφορά του δράστη αντίκειται στην κοινωνική ηθική και στις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου, πάνω στις οποίες στηρίζεται το θετικό δίκαιο. Συνεκτιμάται δε συνολικά για τη διαπίστωση της αντίθεσης στα χρηστά ήθη, η συμπεριφορά του δράστη σε συνδυασμό με τους σκοπούς, τα μέσα και τις μεθόδους, που χρησιμοποίησε, δηλαδή λαμβάνονται υπόψη όχι μεμονωμένα τα αίτια που τον οδήγησαν στην συγκεκριμένη ενέργειά του, αλλά το σύνολο των περιστάσεων, υπό τις οποίες εκδηλώθηκε ολόκληρη η συμπεριφορά του και αξιολογείται γενικά η διαγωγή του σε συνδυασμό και με την διαγωγή του αντισυμβαλλομένου για να κριθεί το εάν οι δύο συμπεριφορές τελούν μεταξύ τους προφανώς σε καταφατική ή αποφατική αναλογική σχέση (ΑΠ 1652/2006, ΑΠ 2/2009 και ΑΠ 900/2011 δημ. στην τ.ν.π. ΔΣΑ).

2) Η συμπεριφορά να συνοδεύεται από πρόθεση, έστω και με τη μορφή του ενδεχόμενου δόλου, πρόκλησης ζημίας, δηλαδή δεν είναι απαραίτητο ο δράστης να προέβη στη ζημιόγono πράξη ή παράλειψη με μόνο σκοπό τη ζημιά του άλλου, αλλά αρκεί να γνώριζε ότι με τη συμπεριφορά του αυτή ήταν δυνατή η επέλευση ζημιάς στον άλλο και παρά ταύτα δεν θέλησε να αποστεί από αυτήν. 3) Η πρόκληση, όντως ζημιάς σε άλλον. 4) Η ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της συμπεριφοράς του δράστη και της ζημιάς. Υπάρχει δε αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της πράξης ή της παράλειψης του δράστη και της ζημιάς η οποία επήλθε στον άλλο, όταν η πράξη ή η παράλειψη, από μόνη της, ήταν ικανή και μπορούσε, αντικειμενικά λαμβανόμενη, κατά τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων, να επιφέρει το επιζήμιο αποτέλεσμα (ΑΠ 1347/2017, ΑΠ 1354/2015 δημ. στην τ.ν.π. ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, κατά το άρθρο 71 ΑΚ: "Το νομικό πρόσωπο ευθύνεται για τις πράξεις ή τις παραλείψεις των οργάνων που το

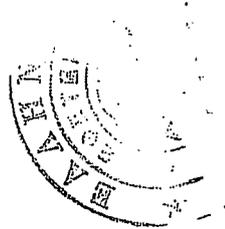
αντιπροσωπεύουν,, εφόσον η πράξη ή η παράλειψη έγινε κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που τους είχαν ανατεθεί και δημιουργεί υποχρέωση αποζημίωσης. Το υπαίτιο πρόσωπο ευθύνεται επιπλέον εις ολόκληρον". Από την ανωτέρω διάταξη, σε συνδυασμό και με αυτές των διατάξεων των άρθρων 65 παρ.1 και 67 του ΑΚ, σύμφωνα με τις οποίες, αντίστοιχα, "το νομικό πρόσωπο διοικείται από ένα ή περισσότερα πρόσωπα" και "όποιος έχει τη διοίκηση νομικού προσώπου, φροντίζει τις υποθέσεις του και το αντιπροσωπεύει δικαστικά και εξώδικα..", συνάγονται τα ακόλουθα: Α) Οι νόμιμες υποχρεώσεις γενικώς των νομικών προσώπων για πράξη ή παράλειψη ουσιαστικώς αφορούν τα διοικούντα και εκπροσωπούντα αυτά όργανα, ήτοι τα φυσικά πρόσωπα δια των οποίων διεξάγονται οι υποθέσεις τους και ενσαρκώνεται η βούληση τους (ΑΠ 641/2011 δημ. στην τ.ν.π. ΝΟΜΟΣ) και Β) Εφόσον τα διοικούντα και εκπροσωπούντα το νομικό πρόσωπο όργανα, παραβιάσουν υπαιτίως με πράξη ή παράλειψη κανόνα που επιβάλλει επιταγή ή απαγόρευση στο νομικό πρόσωπο, τότε ευθύνονται και αυτά προσωπικά από αδικοπραξία. Εξομοιώνεται δηλαδή η υπαίτια παράβαση από τα όργανα αυτά νόμιμης υποχρέωσης του νομικού προσώπου με υπαίτια παράβαση ίδιας νόμιμης υποχρέωσης. Κατά συνέπεια, τα διοικούντα και εκπροσωπούντα το νομικό πρόσωπο όργανα φέρουν προσωπική αδικοπρακτική ευθύνη για τις υπαίτιες παραβάσεις νομίμων υποχρεώσεων τόσο των ιδίων, όσο και των νομικών προσώπων (ΑΠ 253/2013 δημ. στην τ.ν.π. ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση, με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα η αγωγή είναι απορριπτέα, στο σύνολό της, ως απαράδεκτη, λόγω ελλείψεως διαδικαστικής προϋποθέσεως της δίκης ήτοι ελλείψεως παθητικής νομιμοποίησης των εναγομένων (άρθρ. 73 ΚΠολΔ). Ειδικότερα, και αληθή υποτιθέμενα τα επικαλούμενα παρά των εναγόντων πραγματικά περιστατικά δεν επαρκούν για τη στοιχειοθέτηση αδικοπρακτικής συμπεριφοράς των

Handwritten signatures and initials.

αντιδίκων τους, στηριζομένης στη διάταξη του άρθρου 919 ΑΚ, καθόσον οι ενάγοντες δεν επικαλούνται ιδιαίτερα πραγματικά περιστατικά τα οποία θα μπορούσαν να στοιχειοθετήσουν αδικοπραξία κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 919 ΑΚ, η επίκληση δε και μόνο ότι οι εναγόμενοι προέταξαν την ικανοποίηση απαιτήσεων άλλων δανειστών της εταιρίας με την επωνυμία «
ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ» και όχι του δικαιοπαρόχου αυτών (εναγόντων) δεν συνιστά την επικαλούμενη από τους τελευταίους αδικοπραξία του άρθρου 919 ΑΚ. ώστε να ενέχονται αυτοί (εναγόμενοι) προσωπικά προς αποζημίωσή τους, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στην άνω μείζονα νομική σκέψη. Το πρωτοβάθμιο όμως Δικαστήριο δεν απέρριψε την αγωγή, ως απαράδεκτη ελλείψει παθητικής νομιμοποίησης των εναγομένων, όπως όφειλε, αλλά την έκρινε ως νόμω αβάσιμη και την απέρριψε ως τέτοια, κρίνοντας κατ' αποτέλεσμα ορθά πλην όμως η αιτιολογία της απορρίψεως είναι εσφαλμένη. Το σφάλμα αυτό επιδρά στην έκταση του δεδικασμένου, που απορρέει από την απόφαση και επομένως δεν αρκεί η αντικατάσταση της αιτιολογίας με την ορθή (άρθρο 534 ΚΠολΔ), γιατί η ορθή αιτιολογία οδηγεί σε διαφορετικό κατ' αποτέλεσμα διατακτικό, αφού η απόρριψη αγωγής, ως μη νόμιμης, είναι κατ' ουσίαν απόρριψη, ενώ η απόρριψή της, ως απαράδεκτης, είναι για τυπικούς λόγους. Στην περίπτωση αυτή η θέση του εκκαλούντος καθίσταται ευνοϊκότερη και γι' αυτό το εφετείο έχει την εξουσία να απορρίψει την αγωγή του ως απαράδεκτη (Σαμουήλ Σαμουήλ, Η έφεση, Αθήνα 2003, παρ. 855, 856, 902, 903, 904, 907, ΑΠ 1190/1974 ΝοΒ 1974 σελ. 729, ΕφΑθ 1933/1992 Δίκη 23 (1992) σελ. 902, ΕφΚρ 37/1991 ΕΛΛΔνη 33 (1992) σελ.1283, ΕφΠειρ 1300/1987 ΕΛΛΔνη 29 (1988) σελ.746). Επομένως, αφού το δικαστήριο έχει την εξουσία να εξετάσει και αυτεπαγγέλτως (χωρίς την προβολή ειδικού παραπόνου) την παθητική νομιμοποίηση της αγωγής, λόγω του μεταβιβαστικού αποτελέσματος της εφέσεως (άρθρο 522 ΚΠολΔ), μπορεί να την

απορρίψει, ως απαράδεκτη, έστω και αν ο ενάγων εκκαλεί και παραπονεΐται, για την απόρριψη της ως αβάσιμης από νομική άποψη. Κατά συνέπεια, πρέπει να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη, παρελκομένης για το λόγο αυτό της έρευνας του δευτέρου λόγου της εφέσεως που αφορά την επιβολή των δικαστικών εξόδων, και στη συνέχεια, αφού κρατηθεί η υπόθεση από το Δικαστήριο τούτο για να δικαστεί περαιτέρω, πρέπει να απορριφθεί η ένδικη αγωγή για τον πιο πάνω τυπικό λόγο. Τα δικαστικά έξοδα και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας πρέπει να συμψηφιστούν μεταξύ των διαδίκων, καθόσον η ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν (άρθρα 71, 914, 919 ΑΚ) ήταν ιδιαίτερα δυσχερής (άρθρα 179 και 183 ΚΠολΔ). Τέλος, πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή του παραβόλου των 100,00 ευρώ για την άσκηση της εφέσεως στους εκκαλούντες (άρθρο 495 παρ.3 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων την από 1-3-2021 με γενικό αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 1-3-2021 ενώπιον του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και γενικό αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 3-2021 στο Εφετείο Θεσσαλονίκης έφεση κατά της υπ' αριθ. 11148/2020 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης.

ΔΕΧΕΤΑΙ την έφεση τυπικά και κατ' ουσίαν.

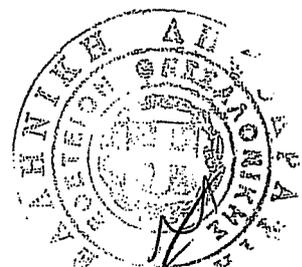
ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την εκκαλουμένη υπ' αριθ. 11148/2020 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης.

ΚΡΑΤΕΙ την υπόθεση και ΔΙΚΑΖΕΙ αυτήν.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΐ την αγωγή ως απαράδεκτη.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας μεταξύ των διαδίκων.

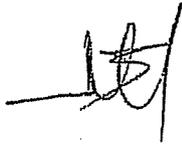
ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή του κατατεθέντος για την άσκηση της ανωτέρω εφέσεως παραβόλου, ποσού 100,00 ευρώ (υπ' αριθ. 36710953295104130068/ e – παράβολο) στους εκκαλούντες.

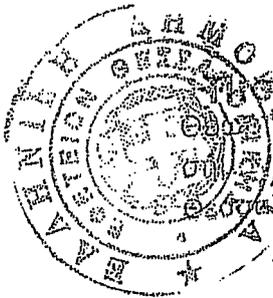
10^ο φύλλο της, υπ' αριθμ. 195/2021, αποφάσεως του
Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια
συνεδρίαση στο ακροατήριό του στη Θεσσαλονίκη, χωρίς την
παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους
στις 26 Νοεμβρίου 2021.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Πρώτο αντίγραφο
επιβλήθηκε για τη νόμιμη
.....
Θεσσαλονίκη, 10/12/2021
Γραμματέας

ΣΟΦΙΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΔΟΥ

.....